

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XI. Quid fuerit discriminis antiquis temporibus, inter diaboli ciuitatem & Dei, quantum pertinet ad hanc in religione libertaem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](#)

mæ libertatis. Quam libertatem qui permitui in Ecclesia docent oportere, nihil aliud sanè mihi quam Babylonem ædificare velle videntur.

CAPUT XI.

Quid fuerit discrimen antiquis temporibus, inter diabolus ciuitatem & Dei, quantum perinet ad hanc in religione libertatem.

Si enim aliquando se habuit impia ciuitas, in qua de Deo & mundo, de bonorum malorumque finibus, quod quisque delitarat, impunè tradebat, & sibi discipulos facere, scholasq. studebat. Cùm enim essent innumeræ propemodum Philosophorum dissensiones, quis unquam populus, quis senatus, quæ potestas vel dignitas publica, ciuitatis impiæ dijudicandas illas, & alias quidem probandas ac recipiendas, alias improbandas repudiandasque curauit: ac non passim sine ullō iudicio confuseque habuit in gremio suo tot controversias hominum dissentientium, non de agris ac domibus, vel quacunque peculiari ratione, sed de his rebus quibus aut miserè viuitur, aut beatiè? Vbi etsi aliqua dicebantur vera, eadem licentia prorsus & falsa ingerebantur: vt non frustra talis ciuitas mysticum vocabulum Babylonis acceperit. Quippe Babylon idem valet, quod, si Latinè confusionem dixeris. Nec verò intererat diaboli, qui eius est princeps, quā in contrariis inter se corrixiuntur erroribus, quos meritò multæ variæq. impietas omnes pariter possidebat. Iam vélim Dei ciuitatem, quam sibi temporibus ijsdem in Iudaico populo construxerat, mihi paullisper contemplaris (ijs ramen diebus sepositis, quibus non erat Rex in Israël, sed vbusquisque quod bonum sibi videbatur, hoc faciebat: quos dies hodie multi nobis, si possent, reuocarent) ijs igitur diebus exceptis,

ff 2

num-

Iudic. cap. 17.

numquid illa diuinitus instituta ciuitas pseudoprophetas cum veris Prophetis pari licentia aliquando confudit? Nónne soli in ea concordes inter se, atque in nullo dissentientes, sacrarum literarum agnoscuntur & tenebantur auctores? Et animaduerte, quæso, quæ fuerit pseudoprophetis tum concessa libertas, Propheta, inquit, qui arrogantia depravatus, voluerit loqui in nomine meo, quæ ego non præcepi ei ut dicere, aut ex nomine alienorum deorum; interficietur.

*Dicitus 18.**Ibid. 17.**Iosue 22.*

Et rursum! Qui superbierit, nolens obedire Sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo; ex decreto iudicis morietur homo ille, & auferes malum de medio Istrael. Quis vero, quantusque fuerit populiferior aduersus eos qui moliri aliquid contra Dei Legem viderentur, declarat illud, quod cum tribus Ruben, Gad, dimidiaque tribus Manasseæ adiificassent ad Iordanis tumulos altare in usitatæ magnitudinis; non quo sacrificium ibi ullum offerrent, quod non nisi uno in loco, quem elegisset Dominus, faceret esse non ignorabant: sed quo se hoc velut manifesto indicio ad eiusdem populi societatem pertinere declararent, nec communione idcirco separatos, quia locorum interuallis interiectis discreti viderentur: Hoc tamen eorum non satis primùm perspecto consilio, cæteræ tribus euestigio tanquam in sacrilegij violationem armantur: easque bello tribus funditus excidissent, nisi accepta satisfactione missi legati ardenter indignatione populum placauissent. Ac Sadduceos quidem, quos resurrectionem insitiari futuram, nullus ignorabat, postremis temporibus Iudei ferebant, Nec in eos quicquam legitur (quod equidem sciam) grauius ab illis constitutum esse. Sed quis eos ob id neglectum, mereri prudentiæ pietatisve laudem existimet? cur non hos insitius fugissent ac fugassent hereticos, quam Samaritanos schismaticos, quorum se-

dolò commercia societas que vitabant? non enim contebantur Iudæi Samaritanis: vsque adeò, vt cùm *Ioan. 4.* potum Christus à Samaritana petisset, admirans illa, dixerit: *Quomodo tu, Iudæus cùm sis, bibere à me poscis, quæ sum mulier Samaritana?* Cùm autem blasphemos è medio tollere Lex diuina iuberet; nec Saducæi parcí oportuit, qui eosque blasphemari erant, vt ipsam diuinitatem tollerent, cùm & angelum & *Act. 23.* spiritum ullum esse negarent. Quorum non mox oppressis initiis, procedente tempore cæca sic hæresis invaluuit, vt sensim collabente veteri sacerdotio, quod Dominus predixerat auferendum, etiam huius sedem occuparint. Sic enim scriptum in Actis est: *Exsurgens Ibid. 5.* princeps Sacerdotum, & omnes qui cum illo erant, quæ est hæresis Saducæorum, repleti sunt zelo, & *Galat. 5.* iniecerunt manus in Apostolos, & posuerunt eos in custodia publica.

CAPVT XII.

Multo minus in Ecclesiæ ferendam esse hanc libertatem, quam olim in Iudaico populo perferenda fuerit.

CV M igitur in aperto sit, non sic tum institutam fuisse Dei ciuitatem, vt libera cuique potestas esset, quæ vellet, de religione statuendi; nos sic instituendam esse nunc Christi Ecclesiam arbitrabimur, vt impunè quamlibet religionē in ea quisq. profiteatur? & cùm pseudoprophetas illi in sui temporis Ecclesia minimè tulerint, nos, cùm veritas & illuxit apertiùs, & corroborata est firmius, in Christiana domo atque familia quoslibet, quæ somniauerint, profiteri patiemur? Atqui meminiisse nos oportet, Ecclesiam Catholicaam, Christi videlicet sponsam & amicam, sic diuinis in literis commendari, vt esse dicatur terribilis sic- *cantic. 6.* ut castrorum acies ordinata. Non est autem ordinata